

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Læren om skriftemål og nadver : 1839

Citation: Kierkegaard, Søren: "Læren om skriftemål og nadver : 1839", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p260-txt-shoot-n260-1.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P260:260:1

21. Papir260:1-2, bl. [1r]

potestas clavium er givet saavel i Mth: 18, som fornemlig i Joh: 20, 23. (ἀφίεναι og χαράτειν ἀμαρτίας.). I Kirken brugtes først den offentlige Bekjendelse, senere den private, sanctioneret 1215. Som nu den katolske K. i denne H: synes at lægge en stor Alvor for Dagen, saa hildede den sig ogsaa; thi Individet kunde ofte ængstes for om det ogsaa havde bekjendt Alt, og det kirkelige Princip at en Forglemmelse af Noget ingen Indflydelse skulde have paa Absolutionens Kraft streifer jo aabenbart over paa det protest: Gebeet; og Kirken opstillede et vrangt Begreb af Synd som Noget blot Udv. haandgribeligt. (Luther derimod siger etsteds, at der [er] ingen Dødsynd uden Vantro). Der af fulgte ogsaa Bodens feilagtige Beskaffenhed: Bøn Faste, Almisse. – Den protest: K: ivrede herimod især mod Yderspidsen: Aflad; men beholdt dog en almdl. Bekjendelse: conf: aug:: confessio retinetur apud nos, quum propter maximum absolutionis beneficium, tum propter alias conscientiarum utilitates i 11te Artikel: docent, quod absolutio privata retinenda sit, docentur homines, ut absolutionem plurimi faciant, quia sit vox dei. Apologia c: vox evangelii remittens peccata et consolans conscientias. I Luthers lille Kathech.: den Xstne skal modtage Absolutionen som af Gud selv; ikke tvivle men troe Synderne forvist ere tilgivne.

absolutio declarativa et iudiciaria; men dog var den collectiva og exhibitiva i:e: confert et exhibit peccatorum remissionem; nu blev Spørgsmaalet om det var absolute ell. hypothetice?

i Begyndelsen brugte man den Formel: deus te solvat a peccatis tuis, men i 12te Aarh: ego te absolvo a peccatis tuis in nomine etc. –

Præsten kunde kun tilgive de mindre Synder,
Biskoppen de større, Paven alene enkelte, dog
undtages naturligviis de Tilfælde, hvor det var umuligt
at faae den.